

på andre institutioner. Den konkrete ekstraudgift i 1991 og 1992 kendes derfor ikke med sikkerhed.

Ekstraudgifterne slår først for alvor igennem i 1991, idet der vil finde en del nybesættelser sted, ligesom samtlige ansættelser først da vil være efter de nye vilkår.

Billedkunstskolerne havde allerede forud for ændringen af åremålsloven i 1986 en flerårig tradition for åremålsansættelser. Det er væsentligt for alle kunstneriske uddannelser og således også for Billedkunstskolerne, at have mulighed for tidsbegrænsede ansættelser af hensyn til kunstens og dermed også undervisningens videre udvikling og fornyelse.

Det skal endelig oplyses, at Kulturministeriet, indenfor egne rammer, har ydet Billedkunstskolerne en delvis kompensation for ekstraudgiften for den første nybesættelse i en åremålsstilling efter 1986-lovens ikrafttrædelse.

Spørgsmål 20:

»Er udgifterne ved åremålsansættelser inkluderet i de generelle procenbeskæringer af Billedkunstskolernes budget?

Kan ministeren bekræfte, at den nedskæring af budgettet for Billedkunstskolerne, som er forudsat i finanslovsforslaget, vil resultere i en beskæring, der svarer til nedlæggelse af en professorstilling, og at yderligere nedskæringer i de følgende år vil få til konsekvens, at den ene afdeling efter den anden ikke vil have nogen leder?»

Svar:

Billedkunstskolerne har ikke været pålagt nedskæringer ud over de reguleringer, der gælder for Kulturministeriets øvrige institutioner, herunder uddannelsesinstitutioner, i almindelighed. I 1991 er institutionerne pålagt en produktivetsbesparelse på 0,5 pct. samt en udliciteringsbesparelse på 0,2 pct.

I 1992 er Billedkunstskolerne, ligeledes i lighed med øvrige institutioner, pålagt en produktivetsbesparelse på 2,6 pct.

De almindelige krav til produktivetsforbedringer må uvægerligt indebære, at der gradvist må gennemføres reduktioner i institutionernes personale, herunder også i lærerstaben.

Med Billedkunstskolernes nuværende struktur, hvor en professor kan være eneste underviser på en afdeling, kan sådanne krav få til konsekvens, at et professorat må nedlægges eller undlades genbesat og dermed, at en afdeling ikke vil kunne fungere eller må nedlægges.

Billedkunstskolernes struktur vil i øvrigt blive analyseret nærmere i forbindelse med en større samlet organisationsundersøgelse af bl.a. Kunstakademiet, som Kulturministeriet netop har igangsat i samarbejde med Finansministeriets Administrations- og Personaledepartement.

Jeg vil gerne understrege, at det er den enkelte institutionsledelses ansvar, under skyldig hensyntagen til institutionens særkende, at tilpasse institutionen til de gældende krav og vilkår. Med de økonomiske vilkår, der gælder i dag, og med de krav, der stilles til modernisering, effektivitet m.v., er den enkelte ledelse nødsaget til at træffe beslutninger, som kan medføre afskedigelser og omstruktureringer. Dette har da også været tilfældet på en lang række institutioner til dato.

Spørgsmål 21:

»Kan ministeren bekræfte, at Billedkunstskolerne i de senere år har været nødt til at finde støtte til de stigende omkostninger til arbejdsmateriale: maskiner, bøger og lignende gennem fondene?

I bekræftende fald bedes det oplyst, om det er almindeligt, at statsinstitutioner søger fondsstøtte til udstyr og lignende, som er en nødvendig forudsætning for undervisningen og for arbejdets gennemførelse.»

Svar:

Det er korrekt, at Billedkunstskolerne i de senere år har fået støtte fra privat side til finansiering af maskiner m.v.